SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS
ET DOMINI NOSTRI DOMINI

PII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ SEXTI

LITTERÆ APOSTOLICÆ

QUIBUS

FABRIANENSIS EPISCOPATUS A CAMERINENSI
SEJUNGITUR,
ET MATHILICENSIS CIVITAS IN EPISCOPALEM
REINTEGRATUR, ET QUATENUS OPUS SIT,
DE NOVO ERIGITUR:
EAQUE FABRIANENSI ECCLESIÆ
ÆQUE PRINCIPALITER UNITUR.

ROMÆ MDCCLXXXV.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

Digitized by Google

Digitized by Google

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam .

SÆpe factum eſt a Prædeceſſoribus Noſtris, ut eæ ſapienti conſilio dividerentur Diœceſes, quæ longè, lateque paterent, vel conſpicuis Oppidis coaleſcerent, vel nimia Populorum copia redundarent, novis modo erectis Epiſcopalibus ſedibus, modo veteribus ad antiquum illum ſplendorem, unde temporum injuria exciderant, reſtitutis, ac redintegratis; quemadmodum liquet ex Conſtitutione Joannis XXII., quæ incipit *Salvator Noſter extrav. de præbend.*, *& dignit.*, in qua amplam Diœceſim Tholoſanam in quinque Diœceſes diviſit, ac ſeparavit, adſignata eis dote ex redditibus ejusdem Tholoſanæ Eccleſiæ.

Hoc ipſum ſedulò perpendens fel. record. Prædeceſſor Noſter Sixtus V. de Camerinenſi Epiſcopatu ſatis amplo, atque diffuſo, dum eidem Eccleſiæ Camerinenſi præerat Hieronymus de Bobus, Oppidum Sancti Severini cum ſuis Pagis, & Villis a Diœceſi Camerinenſi, cui ſuberat, avulſit, in Civitatem, & Sedem Epiſcopalem erexit cum dote ſcutorum mille oblata ab ejusdem novæ Civitatis Communitate per litteras Apoſtolicas diei 26. Novembris anni 1586., ac de novo Paſtore providit die 10. Decembris ejusdem anni; nec non ab eadem Diœceſi Camerinenſi avulſit Oppidum Tolentini cum ſuis Villis, illudque in Civitatem, & Sedem Epiſcopalem erexit cum dote ſcutorum quatuorcentum a Communitate Tolentini conſtituta, & novum hunc Epiſcopatum Maceratenſi Epiſcopatui univit per alias Litteras Apoſtolicas diei 10. Decembris dicti anni 1586.

Hujus veſtigiis inhærens Benedictus XIII., moderante Eccleſiam Camerinenſem Coſmate Sylvio Torellio, inſignem Terram Fabriani cum Oppidis, & Pagis a Camerinenſi Epiſcopatu, cui ſubjecta erat abſtraxit, eamque in Civitatem, & Cathedralem Eccleſiam inſtituit, nulla tamen adſignata dote, utpote quia novam hanc Eccleſiam eidem Eccleſiæ Camerinenſi æquè principaliter adjunxit & univit; ea adjecta conditione, ut erectio, & unio hujuſmodi effectum ſortiri non poſſet, niſi Communitas Fabriani de proprio Domum Epiſcopalem pararet, congruum emolumentum Vicario generali adſignaret, & idonea ſuppellectili ad Pontificalia exercenda Sacrarium inſtrueret, necnon neceſſarios ſumptus impenderet pro erectione Seminarii juxta decretum editum in Conſiſtorio diei 15. Novembris 1728., ac Litteras Apoſtolicas deſuper expeditas.

Ortis hinc diſſidiis inter Communitatem, ac Clerum Camerini, & Communitatem, ac Clerum Fabriani, Congregatio Conſiſtorialis, ad quam rei cognitio ablegata fuit, cenſuit erectionem præfatam ſubſtineri, ac præfigendum eſſe Communitati, & Populo Fabrianenſi terminum duorum annorum ad docendum de adimplemento conditionum in dictis decreto Conſiſtoriali, ac Litteris Apoſtolicis appoſitarum, declarando ea jura, quæ Eccleſiæ Camerinenſi competere debebant ſuper novam Eccleſiam Fabrianenſem, Sede tam plena, quam vacante, juxta reſolutionem diei 18. Martii 1732., confirmatam a fel. record. Pontifice Clemente XII.

Injunctis conditionibus cum Communitas Fabriani intra præfinitum tempus paruerit; erectio, & unio præfata exequutioni demandata, & ſervata eſt uſque ad hæc noſtra tempora; quibus Nos, juſtis de cauſſis impulſi, pro ſpirituali, & temporali Fabrianenſis Civitatis incremento illuc miſimus tunc dilectum filium, noſtrum modo Venerabilem Fratrem Joſephum Vinci Archiepiſcopum Berytenſem, uti Viſitatorem, & Commiſſarium Apoſtolicum, qui demandato ſibi munere egregie perfunctus, cum accuratam nobis exhibue-

bue-

Digitized by Google

buerit relationem de ſtatu Eccleſiæ, & Diœceſis Fabrianenſis, ac de proviſionibus juxta noſtra mandata captis pro augmento reddituum Conſervatorii Expoſitorum, ac Hoſpitalis Infirmorum utriuſque ſexus, pro erectione Orphanotrophii, & publicæ piæ Scholæ, ac pro opificiorum, & artium nova inſtauratione; poſt maturum rerum omnium examen ſatis intelleximus ſummopere expedire, ut ſuus Civitati Fabriani daretur Epiſcopus, qui propria dote inſtructus continuo ac vigili ſtudio concreditam ſibi Domini vineam excoleret, ac tot publicis, piiſque operibus conſervandis, augendiſque operam daret.

Quod ut facilius, ac decentius fieri poſſet, animum convertimus ad contiguam Civitatem Mathilicæ, quæ gloria Cathedræ Epiſcopalis claruit, & inter cæteros, quos habuit, Epiſcopos, celebres ſunt in Eccleſiaſtica Hiſtoria Equitius, qui Concilio Romano anno 487. celebrato interfuit, & Florentinus, qui Vigilium Prædeceſſorem noſtrum Conſtantinopolim fuit ſequutus, & Theodori Epiſcopi Cæſareæ condemnationi ſubſcripſit. Hanc autem Eccleſiam mox ob temporum viciſſitudines Eccleſiæ Camerinenſi ſubjectam, ad priſtinum honorem reſtituere, eamque utpote finitimam Eccleſiæ Fabrianenſi unire, itaut junctæ utriuſque facultates congruam novo Epiſcopo ſubſtentationem, citra ullum præjudicium dotis Camerinenſis Eccleſiæ, ſubminiſtrarent, nedum opportunum videbatur, ſed æquum etiam, & maxime conſentaneum Sedis Apoſtolicæ conſuetudini, quæ hujuſmodi reintegrationes longe facilius, quam novas erectiones indulget.

Eo vel magis quia huic reintegrationi viam quodam modo ſtravit fel. mem. Prædeceſſor Noſter Benedictus XIV., dum prærogativas omnes Mathilicæ diſtincte commemorans, & præcipue ob Cathedram Epiſcopalem, qua antiquioribus Eccleſiæ Sæculis fuit inſignita, eam in primævum Civitatis honorem cum omnibus, & ſingulis privilegiis, & præeminentiis reſtituit, &, quatenus opus ſit, in Civitatem denuo

 erexit,

erexit , ut plenius continetur in Litteris Apoſtolicis diei 26. Septembris anni 1752. Ab hoc vero tempore nihil ei deeſt eorum, quæ pro reintegratione ad Sedem Epiſcopalem decernenda deſiderantur. Extat enim in ea, ſicut accepimus, inſignis Collegiata Eccleſia, Omnipotenti Deo in honorem Beatiſſimæ Virginis nuncupatæ de Platea, & S. Bartholomæi Apoſtoli dicata, quam Ædificii amplitudo, & operis elegantia ſatis ſuperque commendant, in qua adeſt Archipresbyteralis Dignitas, & tredecim Canonici, quorum alter pœnitentiaria, alter theologali præbenda gaudet, omnes autem ex Apoſtolica facultate rocchetto, & mozzetta utuntur in muneribus Eccleſiæ obeundis, quibus alii adduntur Beneficiati, Clerici, ac Miniſtri, ejusdem Eccleſiæ ſervitio addicti. Sacra præterea ſuppellectili, quæ Eccleſiæ auget ſplendorem, atque ornamentum ſatis inſtruitur, & pluribus inſignitur Sanctorum exuviis decenter reconditis, quas inter eminet brachium S. Hadriani martyris, quem Civitas primarium Patronum veneratur, & colit.

Duæ in Civitate ſunt Parochiæ, ſeptem religioſorum Virorum Cœnobia, duo Virginum Aſceteria, tria Noſocomia, octo piorum hominum Sodalitia, Mons Pietatis, & plures Montes frumentarii.

Ad Territorium vero quod pertinet, illud ſatis late protenditur ad novemdecim circiter milliaria, & ex pluribus coaleſcit Pagis, ac Villis, ubi quatuor adſunt Parochiæ, quarum duæ fonte baptiſmali gaudent. Ager vero eſt fertilis, & frugum copia abundat, ac florens commercium in eo viget.

Omnia itaque quum rectè convenirent, vix innotuit conſilium noſtrum de ſolvenda unione Eccleſiæ Fabrianenſis cum Eccleſia Camerinenſi, & de reintegranda Civitate Mathilicæ ad Cathedræ honorem, eaque unienda æque principaliter cum Eccleſia Fabrianenſi, ut ſtatim Ven. Frater Noſter Aloyſius modernus Epiſcopus Camerinenſis, nomine etiam Capituli, Cleri, Magiſtratus, & Populi ejuſdem Civita-

vitatis preces ſemel, iterum, & tertio Nobis porrexit, ad hoc ut nihil innovaretur, niſi prævio formali judicio, quo ſperabat fore, ut ei ſalvus eſſet antiquus honor proficiſcens ab amplitudine juriſdictionis, & ſalvum Capitulo Camerinenſi jus eligendi Vicarium Capitularem etiam pro Civitate Fabriani Sede vacante, ad formam præfatæ reſolutionis diei 18. Martii 1732.; ſed matura habita per Nos ipſos omnium expoſitorum ratione, ſupervacaneum viſum eſt in hoc peculiari caſu formale judicium, utpote quod detractis etiam Territoriis Fabriani, & Mathilicæ, reliqua ſunt Eccleſiæ Camerinenſi tot Oppida, & Loca, ut inter ampliores Umbriæ, & Piceni Epiſcopatus recenſeri poſſit.

Igitur contentiones omnes præcidentes, ac ſolum majorem Dei gloriam, & uberius ſpiritualis boni incrementum præ oculis habentes, non ad alicujus petitionem ſuggeſtionemque, ſed motu noſtro proprio, ac ex certa noſtra deliberatione, Apoſtolica auctoritate erectionem, & inſtitutionem Eccleſiæ Fabrianenſis in Cathedralem, illiuſque ſubjectionem Apoſtolicæ Sedi a fel. record. Benedicto Papa XIII. cum aſſignatione illius Diœceſis peractam, cujus integrum tenorem præſentibus haberi volumus pro expreſſo, confirmantes, & innovantes, illius tamen unionem Eccleſiæ Camerinenſi æque & principaliter etiam factam, infirmantes, ac diſſolventes; Eccleſiam ipſam Fabrianenſem cum aſſignata Diœceſi a quacumque juriſdictione ordinaria, & delegata Camerienſis Epiſcopi moderni, & pro tempore exiſtentis, & Capituli Cathedralis ejuſdem Civitatis tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus tenore præſentium perpetuò abdicamus, ſejungimus, & ſeparamus, nec non Clerum, & Populum Civitatis Fabriani, illiuſque Territorii a ſolutione quorumvis jurium Epiſcopo, & Capitulo præfatis ratione juriſdictionis, & ſuperioratis debitorum eadem auctoritate perpetuo eximimus, & liberamus.

Ac pariter motu noſtro proprio, & eadem auctoritate Civitatem Mathilicæ, ejuſque Territorium cum omnibus, & ſin-

& ſingulis Eccleſiis, Oratoriis, Conventibus Regularium, Monaſteriis, Hoſpitiis, Hoſpitalibus, piiſque locis, atque omnibus Pagis, & Vicis ab omni, & quacumque præfati, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Camerinenſis Juriſdictione, tam ordinaria, quam delegata, nec non ſubjectione, viſitatione, correctione, ac ab omni, & quocumque alio jure, tenore præſentium perpetuis futuris temporibus ſeparamus, diſmembramus, ſegregamus, ac dividimus, liberantes Clerum, & Populum Civitatis Mathilicenſis, ejuſque Territorii a ſolutione quorumvis Jurium Epiſcopo præfato ratione Juriſdictionis debitorum.

Iiſque peractis, ad Omnipotentis Dei laudem, & Beatiſſimæ Virginis, ac Sancti Bartholomæi honorem Civitatem prædictam ad Epiſcopalis Civitatis gradum reintegramus, & quatenus opus ſit, de novo erigimus, & Eccleſiam Beatiſſimæ Virginis, & S. Bartholomæi, hactenus Collegiatam, ſub eadem invocatione in Cathedralem erigimus pariter, & inſtituimus, Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectam cum omnibus juribus, prærogativis exemptionibus, & privilegiis, quibus aliæ Cathedrales gaudere ſolent; Ita quod Archipresbyteratus poſt Pontificalem Major, & Tredecim Canonicatus non amplius Collegiatæ, ſed Cathedralis Eccleſiæ Mathilicenſis Capitulum exiſtant, & conſtituant, atque in ea Archipresbyteratum, & Canonicatus, ac Præbendas præfatas nunc, & pro tempore obtinentes Chori ſervitium, Divina Officia, ſacraſque functiones perſolvere teneantur, cum omnibus, & ſingulis Bonis fructibus, redditibus, & proventibus, ac emolumentis quibuſcumque, eidem Menſæ Capitulari, ſinguliſque Perſonis uſque modo competentibus: Supportatis tamen ejuſdem Menſæ, ſingularumque Præbendarum oneribus, & reſpective Pœnitentiarii, & Theologi adimpletis muneribus; declarantes, præfatum Archipresbyterum, & Canonicos tenore præſentium uti poſſe etiam inſigniis Capparum, quibus utitur Cathedralis Fabriani. . . . .

Pro

Digitized by Google

Pro Diœceſi vero Eccleſiæ Mathilicenſis adſignamus Civitatem ipſam Mathilicæ, nec non integrum ejus Territorium cum omnibus, & ſingulis Pagis, & Vicis, & in eo contentis Paræciis, Beneficiis, Monaſteriis, Conventibus, Clero, Perſonis Sæcularibus, & Regularibus in ipſa Civitate Mathilicenſi, & Territorio hujuſmodi exiſtentibus, & commorantibus, itaut Civitas Mathilicenſis, & Territorium hujuſmodi novo, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Mathilicenſi ſubjecta ſint, prout hactenus Epiſcopo Camerinenſi ſubjecta fuere: In ipſa autem Civitate Mathilicenſi, & Diœceſi, ut præfertur, præſcripta, novus, & pro tempore exiſtens Mathilicenſis Epiſcopus omnem Epiſcopalem juriſdictionem ſive ordinariam, ſive delegatam in Perſonas tam Sæculares, quam Eccleſiaſticas, & Regulares, nec non in Eccleſias, Monaſteria, & Loca Pia quæcumque, prout aliis Epiſcopis competit, liberè, & abſolutè exercere valeat, ac exerceat ad formam tamen decretorum Concilii Tridentini, & Apoſtolicarum Conſtitutionum.

Eamdemque Eccleſiam Mathilicenſem ſic in Cathedralem erectam perpetuo, & æque principaliter unimus, annectimus, & incorporamus Eccleſiæ Fabrianenſi, itaut novus Epiſcopus utrique præſit Eccleſiæ, ac etiam in Civitate Mathilicæ, habita ratione dotis conſtituendæ ejus Menſæ, per aliquod anni tempus reſideat, poſtquam Communitas ejuſdem Civitatis propriis ſumptibus decentes Ædes comparaverit, una cum ſuppellectilibus ad Pontificalia exercenda neceſſariis; injuncta tamen obligatione eidem novo Epiſcopo retinendi continuo in eadem Civitate cum redditibus Menſæ dictæ Civitatis Vicarium Generalem diſtinctum ab altero, qui reſidere debet in Civitate Fabriani, paribus, & conſuetis facultatibus munitum, ac ſervata in reliquis inter has duas unitas Eccleſias omnimoda æqualitate. & paritate, Sede tam plena, quam vacante, ita ut neutra alteri præcellere, vel præeſſe præſumat, præterquam in præeminentia denominationis, & Tituli, quæ ſemper ſpectabit ad Ec-

Digitized by Google

cleſiam Fabrianenſem, nec non in ipſius Capituli, & Cleri præcedentia ſive in Proceſſionibus, in quibus convenire contingeret, ſive in Seſſionibus Synodalibus habendis in Cathedrali Fabriani.

Ad utriuſque modo Eccleſiæ Menſam Epiſcopalem conſtituendam animum noſtrum adjicientes, juſta habita de utriuſque Eccleſiæ ſtatu conſideratione, ad opus hoc abſolvendum vel Nos, quantum in Domino poſſumus, Apoſtolica benignitate contribuere decrevimus; quamobrem Menſa Fabrianenſis conſtituta erit ex infraſcriptis bonis, & aſſignationibus.

Primo ex Jure Cathedratici, quod hactenus pro tempore exiſtens Epiſcopus Camerinenſis percipere conſuevit, & ad ſcuta biſcentum circiter monetæ romanæ, ad quæ annuatim aſcendere ſolet.

Item ex annuis ſcutis centum in perpetuum percipiendis ex annuo Canone Bonorum olim ſuppreſſæ Societatis Jeſu, quæ dilecto Filio Romualdo Altini Fabrianenſi in Emphyteuſim perpetuam nuper conceſſa ſunt.

Præterea ex annuis ſcutis quatuorcentum de ſemeſtre in ſemeſtre in perpetuum præſtandis a Monaſteriis in Civitate, & Diœceſi Fabrianenſi exiſtentibus Ordinis Monachorum Congregationia S. Silveſtri Abbatis, ſcilicet a Monaſterio nuncupato Montis Fani extra Civitatem, ſed in Diœceſi Fabrianenſi ſito, & ab alio Monaſterio S. Benedicti intra Civitatem exiſtente, itaut omnia utriuſque Monaſterii Bona cum omnibus eorum redditibus, pro antedicta perpetua Taxa annuorum ſcutorum quatuorcentum, favore exiſtentis pro tempore Epiſcopi Fabrianenſis ſemper, & in perpetuum obligata remaneant.

Demum ex omnibus Bonis ſtabilibus, Mobilibus, Cenſibus, Locis Montium, Creditis, & Juribus ad Monaſterium, & Sanctimoniales S. Margaritæ Ordinis S. Benedicti in eadem Civitate Fabrianenſi exiſtentibus quomodocumque ſpectantibus, quæ cum infraſcriptis declarationibus

Epi-

Epiſcopali Menſæ Fabrianenſi nunc, & in perpetuum concedimus, unimus, & incorporamus; ita quod futuro Epiſcopo Fabrianenſi ejus, & Menſæ Epiſcopalis Fabrianenſis nomine liceat ſtatim ejuſdem Monaſterii S. Margaritæ, ejuſque Bonorum quorumcumque veram, & realem poſſeſſionem propria auctoritate vel per ſe, vel per alium libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, vetita, & interdicta in futurum in prædicto Monaſterio S. Margaritæ quacumque Novitiarum receptione, & profeſſione.

Volumus tamen, ut ab Œconomo per futurum Epiſcopum Fabrianenſem deputando adminiſtrentur interim Bona ejuſdem Monaſterii S. Margaritæ, eorumque redditus erogentur in manutentionem Eccleſiæ ejuſmodi Monaſterii, & alimoniam Monialium nunc exiſtentium, uſquequo redactæ fuerint ad numerum quinque Sororum, non comprehenſis quas vocant, Converſis. Cum vero ad minorem fuerint redactæ numerum, tunc implorata Sedis Apoſtolicæ indulgentia, idem Epiſcopus ſuperſtites Moniales ad aliud Monaſterium ejuſdem Ordinis, congruis unicuique aſſignatis alimentis, transferre debeat, & omnibus ejuſdem Monaſterii S. Margaritæ redditibus pro ſua Epiſcopali Menſa prædictus Epiſcopus Fabrianenſis integre potiatur, ſupportatis tamen ſingulis oneribus, piiſque adimpletis Legatis, ſiquæ ſunt, ne Fundatorum diſpoſitiones lædantur.

Ad hoc autem, ut interim futuro Epiſcopo promptiora congruæ ſubſtentationis ſubſidia non deſint, per modum proviſionis, temporaneas alias imponimus aſſignationes, annuorum ſcilicet ſcutorum centum ſuper redditibus Societatis SSmi Suffragii in Cathedrali Eccleſia Fabrianenſi erectæ, & aliorum annuorum ſcutorum ſeptuaginta ejuſdem monetæ romanæ ſuper redditibus alterius Confraternitatis nuncupatæ Charitatis in eadem Civitate exiſtentis: Ita tamen ut geminæ hujuſmodi aſſignationes favore Menſæ Epiſcopalis proviſionaliter factæ, proportionabiliter minui, ac in totum ceſſare debeant, juxta diminutionem, & ceſſationem oneris

alen-

alendi viventes Moniales ſupradicti Monaſterii S. Margaritæ.

Cæterum non modo integrum ſit futuro, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Fabrianenſi dominium Palatii, alias eidem a Civitate aſſignati, ſed etiam eidem concedimus Manſiones, in quibus a Communitate ejuſdem Civitatis retinetur Mons frumentarius, & alias etiam, in quibus antiquum exiſtebat Seminarium, cum onere integrum prædictum Palatium cum adnexis Manſionibus, & Ædificiis reſtaurandi, & conſervandi. Remaneant tamen eidem Communitati aliæ omnes Apothecæ, nec non Manſiones, in quibus exiſtit nunc Mons Pietatis, & Depoſitaria, aliaque publica retinentur Officia, eo plane modo, quo prædictis Apothecis, & Manſionibus hactenus gaviſa eſt, & actu gaudet eadem Communitas.

Stipendium vero Vicarii in ſpiritualibus Generalis deinceps præſtandum erit ab exiſtente pro tempore Epiſcopo Fabrianenſi, & illud, quod ab eodem Benedicto XIII. Prædeceſſore noſtro pro Vicario Generali impoſitum fuerat Communitati Fabrianenſi, erogandum erit impoſterum arbitrio ejuſdem Communitatis in augmentum mercedis Magiſtrorum, qui in publicis ejuſdem Communitatis Scholis docent.

Paſtoralem quoque noſtram ſollicitudinem excitat Seminarium Epiſcopale ejuſdem Civitatis Fabriani, cujus annuos redditus tenues eſſe intelleximus. Itaque eidem Fabrianenſi Seminario nunc, & in perpetuum concedimus annuam ſummam ſcutorum quadringentorum ex reliqua ſumma Canonis Bonorum ſuppreſſæ Societatis Jeſu in Territorio Fabrianenſi exiſtentium, quæ dilecto Filio Romualdo Altini in Emphyteuſim perpetuam conceſſa reperiuntur; Ac pro hujuſmodi effectu cedimus inſuper, & in dictum Seminarium Fabrianenſe transferimus omne Jus directi dominii, & alia quæcumque Jura, quæ noſtræ Cameræ Apoſtolicæ ſuper dictis Bonis in emphyteuſim ut ſupra conceſſis competunt, aut quomodolibet competere poſſunt: Et quoniam Seminario

caret

Digitized by Google

caret Civitas Mathilicenſis, ideo in applicatione præfati Canonis eamdem quoque Civitatem noſtra benignitate proſequi volentes; mandamus, ut gratis in Seminarium Fabrianenſe quatuor admittantur, & aſſidue retineantur Alumni Mathilicenſes, vel illius Civitatis Diœceſani ab Epiſcopo ſeligendi.

Compertum habentes in Diœceſi Fabrianenſi novem exiſtere Eccleſias, Vicarias nuncupatas, per totidem Presbyteros Sæculares regi ſolitas, qui animarum curam in dictis Eccleſiis exercent; Cumque hactenus Presbyteri illi ad nominationem, ſeu collationem Abbatis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Camaldulenſium in Monaſterio S. Blaſii ejusdem Civitatis degentis, cui forſan Eccleſiæ illæ unitæ fuerant, vel alias quomodolibet pertinuerint, de Eccleſiis prædictis ſemper proviſi fuerint, & provideri ſoleant ſine concurſu; Nos pro ſalubriori animarum regimine; deleto, & abrogato quovis Abbatis, & Monachorum Jure ſive nominandi, ſive conferendi, novem ſupradictas Eccleſias curam animarum habentes in Vicarias perpetuas erigimus, ac ſub libera futuri, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Fabrianenſis collatione, & proviſione conſtituimus, ad hoc ut ipſe, prævio Concurſu, ſervata forma a Sacro Concilio Tridentino, & a Conſtitutione San. Mem. Pii V. pariter Prædeceſſoris noſtri præſcripta, nunc, & in futurum occurrentibus earum vacationibus, ad illarum collationem procedat. Volumus tamen, ut loco ſtipendii, quod annuatim antedictis Presbyteris curam animarum exercentibus in ſupradictis Eccleſiis præſtare conſueverat Abbas, & Monaſterium S. Blaſii, teneatur in futurum, & in perpetuum prædictum Monaſterium ſingulis prædictarum Eccleſiarum Parochis, ſeu Vicariis Curatis præſtare annua ſcuta quinquaginta monetæ romanæ pro congrua ſingulorum ſubſtentatione, impoſito ſingulis Vicariis onere perpetuo manutenendi Lampadem aſſidue accenſam in eorum Eccleſiis ante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum; & pro

hujuſ-

Digitized by Google

hujuſmodi effectu mandamus, ut pro ſolutione ejusdem Taxæ annuorum ſcutorum quinquaginta cuilibet ex prædictis novem Eccleſiarum Vicariis Curatis perſolvendæ , Bona omnia ejusdem Monaſterii S. Blaſii Civitatis Fabrianenſis ſemper , & in perpetuum obligata eſſe debeant .

Abſoluta adſignatione dotis , & Menſæ Fabrianenſis , reliquum modo eſt , ut doti , & Menſæ Epiſcopali Mathilicenſi conſulatur. Præter autem Jus Cathedratici futuro , & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Mathilicenſi competens , eamdem Menſam ex annuis aſſignationibus ſuper Bonis infraſcriptorum Monaſteriorum , Conventuum , & Locorum Piorum Civitatis Mathilicæ, quæ ſummam conflant ſcutorum circiter quingentorum pro rata ſolvendorum de ſemeſtri , in ſemeſtre , efformare intendimus .

Scilicet ſuper Bonis Monaſterii Ordinis S. Benedicti Congregationis Silveſtrinorum annua ſcuta centum .

Super Bonis Conventus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini annua ſcuta quadraginta quinque .

Super Bonis Conventus Carmelitarum Excalceatorum annua ſcuta quinquaginta .

Super Bonis Domus Presbyterorum Oratorii S. Philippi Nerii annua ſcuta vigintiquinque .

Super Bonis Monaſterii Monialium S. Mariæ Magdalenæ annua ſcuta quinquaginta .

Præterea eas impoſitiones , annuaſque ſolutiones , quas Ven. Frater Noſter Carolus Belliſomi Archiepiſcopus Tyanenſis tunc Apoſtolicus Viſitator præſcripſerat favore Hoſpitalis Civitatis Camerinenſis perſolvendas , quæque a Prædeceſſore noſtro Clemente XIV. adprobatæ fuerunt die 11. Septembris 1773. , nempe ſuper Bonis dicti Conventus S. Auguſtini annuorum ſcutorum viginti , & ſuper Bonis præfati Conventus Carmelitarum Excalceatorum annuorum ſcutorum centum quadraginta , non amplius dicto Hoſpitali Camerinenſi , ſed Epiſcopali Mathilicenſi Menſæ perpetuo applicatæ ; & appropriatæ ſint , & eſſe debeant .

Cum-

Digitized by Google

Cumque ab eodem Carolo Archiepiſcopo alia quoque fuerit Taxa impoſita ſuper Monaſterio Monialium S. Mariæ Magdalenæ Civitatis Mathilicæ dicto Hoſpitali Camerinenſi perſolvenda in annua ſumma ſcutorum ſeptuaginta monetæ: Nos hanc ſimiliter Taxam ratam, firmamque habentes mandamus, illam annuatim perſolvi debere favore Hoſpitalis Expoſitorum ſub titulo S. Joſephi Civitatis Fabriani, cui Civitas, & Eccleſia Mathilicenſis æqualiter, ut ſupra, unita reperitur, prohibita impoſterum Populo Civitatis, & Diœceſis Mathilicæ aſportatione, ſeu tranſmiſſione Infantium illegitimorum ad Hoſpitale Camerini.

Præcipimus autem, ut perſonæ Apoſtolica auctoritate in Epiſcopum pro hac prima vice, & aliis futuris vacationibus præficiendæ dictis Eccleſiis Fabrianenſi, & Mathilicenſi invicem unitis liceat per ſe, vel per alium, ſeu alios ejus nomine veram, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem omnimodi juris Diœceſani in utraque Civitate, & earum Eccleſiis, ac Diœceſibus, & Menſis Epiſcopalibus adſignatis vigore Litterarum Apoſtolicarum proviſionis de ſui perſona libere apprehendere; apprehenſamque perpetuo retinere, præfati Camerinenſis Epiſcopi, vel cujuſvis alterius licentia minime requiſita, eidemque Epiſcopo Fabrianenſi, & Mathilicenſi pro tempore exiſtenti, quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura Eccleſiaſtica Beneficia quomodolibet nuncupata, etiam Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, ſiquæ forent, non tamen majores, in dictis Cathedralibus Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus exiſtentia iiſdem modo, & forma, prout illorum collatio ad Epiſcopum Camerinenſem antea pertinebat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, dummodo tamen Beneficia hujuſmodi Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſervata, vel affecta non fuerint, Perſonis idoneis pleno jure conferendi, & de illis providendi auctoritatem, & poteſtatem omnem concedimus, & impertimur.

Præſentes autem has Noſtras Litteras, & in eis contenta

ta quæcumque etiam ex eo, quod dictus Camerinenſis Epiſcopus ac Camerinenſis Eccleſiæ Capitulum & Canonici ac quilibet alii in ſingulis præmiſſis intereſſe habentes ſeu habere prætendentes ad hæc vocati, citati & auditi non fuerint, minuſque ſingulis præmiſſis conſenſerint, nec cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint ſatis adductæ & verificatæ non fuerint, aut ex quibusvis aliis cauſis, vel prætextibus, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ vel quovis alio defectu notari vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam poſſe, eaſque omnino ſub quibuſvis contrariis Conſtitutionibus, revocationibus, ſuſpenſionibus limitationibus derogationibus, modificationibus, Decretis vel declarationibus, generalibus vel ſpecialibus, etiam motu ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, quomodolibet, ac quibuſvis de cauſis pro tempore factis minime comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & fore, ſemperque & perpetuo validas, firmas & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat & ſpectabit quomodolibet in futurum perpetuo & inviolabiliter obſervari, ac utrique Eccleſiæ Fabrianenſi & Mathilicenſi illarumque Epiſcopo pro tempore exiſtenti, earumdemque Eccleſiarum Capitulis & Canonicis, aliiſque quorum favorem præſentes Noſtræ Litteræ concernunt, perpetuis futuris temporibus pleniſſime ſuffragari debere, eoſdemque ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, vel illorum cauſa ab aliquibus, quavis authoritate quomodolibet moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri poſſe, neque ad probationem ſeu verificationem quorumcumque in eiſdem præſentibus Noſtris Litteris, narratorum nullatenus unquam teneri, nec ad id in Judicio vel extra cogi ſeu compelli poſſe: ſicque in præmiſſis ab omnibus cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios vel Delegatos, quavis authoritate & poteſta-

teſtate fungentes etiam Cauſarum Palatii Noſtri Apoſtolici Auditores ac S. R. E. Cardinales , etiam de latere Legatos , Vice-Legatos , dictæque Sedis Nuntios , ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & authoritate judicari & definiri debere , ac ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari , Motu ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus irritum & inane nulliuſque roboris & effectus eſſe & fore decernimus .

Non obſtantibus Noſtris , & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de jure quæſito non tollendo , & de diſmembrationibus committendis ad Partes vocatis quorum intereſt , necnon in ſimilibus exprimendo vero annuo redditu & valore , ac Pii PP. IV. de gratiis intereſſe Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus in eadem Camera regiſtrandis , & inſinuandis , aliiſque Apoſtolicis quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum , ac etiam in Synodalibus, Provincialibus & Univerſalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibusConſtitutionibus: Necnon Camerinenſis Eccleſiæ , illiuſque Capituli & Canonicorum ac Ordinis S. Benedicti , & Congregationum prædictarum , etiam juramento , confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis reſpective ſtatutis , & conſuetudinibus : Privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apoſtolicis eidem Camerinenſi Epiſcopo & Capitulo, necnon Ordinibus & Congregationibus præfatis , & quibus aliis Perſonis , Civitatibus & locis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtos & Apoſtolicam Sedem , ſub quibuſcumqne tenoribus , & formis , ac cum quibuſvis , etiam derogatoriarum derogatoriis , aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis ac irritantibus , & aliis Decretis in genere vel in ſpecie , etiam motu ſcientia , & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſis , confirmatis & innovatis: Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus , ſpecialis , ſpecifica , expreſſa , & individua , non autem per clauſulas generales idem

impor-

importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent; præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum validitatis, & perpetuæ firmitatis præmiſſorum omnium, & ſingulorum, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus, aliiſque omnibus, & ſingulis contrariis quibuſcumque.

Volumus autem ut earumdem præſentium Litterarum Noſtrarum Tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ In Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi originaliter exhibitæ forent vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ confirmationis, innovationis, diſſolutionis, abdicationis, ſejunctionis, ſeparationis, exemptionis, diſmembrationis, liberationis, ſegregationis, diviſionis, erectionis, declarationis, adſignationis, unionis, annexionis, incorporationis, aſſignationis, conceſſionis, translationis, Mandati, præcepti, decreti, & derogationis, ac voluntatis infringere vel ei auſu temerario contraire; Siquis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo octogeſimo quinto; Octavo Idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

A. Card. Pro-Datarius. I. Card. De Comitibus.

VISA

De Curia J. Manaſſei.

Loco ✱ Plumbi.

L. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Digitized by Google